cause. Three of these deaths were of incurable diseases other than tubereulosis.

Table number four shows the complications met with dur ing the year. One case of tuberculous laryngitis nad Epiglottis removed in a Denver hospital.

Sister Kathrine contracted a case of typhoid fever which was unusually severe with relapse and complications but fortunately at the present time every thing points to a speedy recovery.

In the old peoples home one severe case of erysipelas cured. A full recovery was made.

The Institution added during the year instruments for the treatment of nose and throat which enables us to secure better results in our cases of tuberculous laryngitis.

As usual we have had a large nmber of advanced cases but the results obtained have been satisfactory.

Respectfully,

A. C. LUSBY.

TABLE I.

Number of patients remaining in the institution August 1st, 1914, with diagnosis and stage of disease.

Tubercular Cases	Cases	Impr.	Non-impr.	Less than 30 dys.
Incipient	0	0	0	0
Moderately advanced	8	6	0	2
Advanced	19	7	9	3
Tuberculous Adenitis	1	1		
	29	14	9	5
Non Tubere. Cases				
Melancholia	2	2		
Carcinoma of Prostate	1	0	1	
Chlorosis	1	0	0	1
Typhoid Fever	2	2		
	6	4	4	1
Number remaining	34			

TABLE II.

Patients discharged during the year with diagnosis and result of treatment.

Fulm. Tubere. Cases	Cases	Impr.	Non impr.	Recovery
Incipient	3	2		1
Moderately advanced	11	11		
Advanced	22	10	11	1
	36	23	11	2
Tubere. Appendicitis	1			
Total	37			
Non Tubere. Cases	Cases	Impr.	Non impr.	Recovery
Typhoid Fever	2			2
Melancholia	1			1
Appendicitis	1			1
Articular Rheumatism	1			1
Total	5			5
Total N. discharged	42			

TABLE III.

Showing number of deaths, with cause, that occurred in the institution during the year.

Pulmonary Tuberculosis	10
Carcinoma of Stomach	1
Apoplexy	2
Total	13

TABLE IV.

Showing complications that were met with during the year.

Tuberculous Laryngitis	5
Tuberculous Arthritis	1
Tuberculous Adenitis	1
Tuberculous Enteritis	3
Tuberculous Peritonitis	2
Tuberculous Appendicitis	1
Purpura	1
Rectal Fistula	2
Parenchymatous Nephritis	2
Gluteal Abscess	1
Mitral Stenosis	1

Sølvbryllup i West Branch, Iowa.

Den 14. Oktober var det 25 Aar siden vi holdt Bryllup. I den Anledning havde vor Menighed og Venner i West Branch beredt os en Overraskelses-Fest. Vi var i vort Hjem ved vor daglige Gerning, da der hen paa Formiddagen, blev banket paa Døren. Da jeg gik til Døren, mødte jeg til min Overraskelse Pastor Hansen og Hustru fra Davenport. Menigheden havde indbudt dem i Dagens Anledning. Lidt efter, da vi sad og samtalede med disse kære Venner, kom en af Menighedens Mænd og indbød os til at komme over i Kirken. Da vi kom derover, fandt vi trods det øsende Regnvejr en Flok af Venner samlede i den for Anledningen pyntede Kirke. Da Kirkeklokken ringede, kom flere til. Pastor Hansen bad Menigheden synge en Salme. Derefter læste Menighedens gamle Degn T. C. Christensen (Kvist) en af Davids Salmer. Efter Afsyngelsen af Salmen: „Jert Hus skal i bygge paa Ordets Klippegrund", holdt Pastor Hansen en skøn og inderlig Tale til os, Sølvbrudeparret og de forsamlede Venner. Efter Afsyngelsen af endnu en Salme tolkede undertegnede vor Tak for Overraskelsen og Glæden, som Vennerne beredte os. Medens vi var i Kirken, havde en Del af Mændene haft travlt med at opstille et Telt ude ved Kirken. I dette Telt blev der saa holdt Fest-Middag. Et herligt Festmaaltid havde Kvinderne beredt. De mange gode Retter har Vidnesbyrd om, at Kvinderne i West Branch ikke bare er Lærlinge, men Mestre i den ædle Kogekunst.

Vore to Sønner, Fritz og Peter, var kommen Hjem til Højtiden. Vi manglede vor Datter og Svigersøn fra Milltown, Wis., i Familiekredsen den Dag. Da de ikke kunde komme, glædede vi os ved, at „Uncle Sam" ogsaa den Dag i en af hans mange Postsække bragte os deres kærlige Hilsen og Erindring. I Dagens Løb modtog vi Breve med Lykønskninger og Gaver fra følgende: Brev fra Pastor Bondo, Luck, Wis., med Lykønskning og en Pengegave fra Menighederne i Luck og Cushing; Brev fra Pastor Falck med en Pengegave og Lykønskning fra Venner i Jewell, Ia. Brev fra Pastor Hjortshøj med Lykønskning og en Pengegave fraVenner i Scranton, Ia. Lykønskningstelegram fra en Ven i Graettinger samt en Del private Breve, Gaver og Lykønskninger. Miss Anna og Miss Kristiane Skow fra Graettinger var blandt Bryllupsgæsterne.

Da vi fra Teltet kom hjem i Præstehuset, fandt vi der et Sølv-Kaffestel samt en Pengegave fra Venner i West Branch.

Hav Tak, kære Menigheder og Venner, at I saa smukt kunde enes om at glæde os paa vor Højtidsdag. Herren lønne og glæde eder.

Jeg vil ogsaa sige Iowa Kredsens Præster hjertelig Tak for den ved Past. Hansen overbragte Hilsen og Lykønskning.

Eders taknemmelige

N. P. og Dorthea Clemmensen.

Rogle Smuler fra Danmark.

Det kommer mig for nu og da, at jeg skulde sende et Par Ord til Læserne af „Danskeren". Nu, det er vist ingen Nødvendighed forBladets Skyld; thi der skulde jo nok blive tilstrækkeligt Stof til det uden min Hjælp. Men jeg tænker paa, at naar man lever herhjemme og altsaa i Forholdene her, som de nu engang er og virkelig tager sig ud, saa kan man muligvis sige et og andet, der har lidt mere Kød og Blod i sig og er lidt mere begribeligt end det, der kan findes i Aviserne herhjemmefra; thi dette er nu ikke altid saa korrekt som Meddelelser, og de Synsmaader, der tidt stikker frem under det, kan ogsaa undertiden være maadelige nok. Ja det er nu min Mening om det. Og naar jeg saa skriver en Smule, saa faar andre bedømme det; og skulde det ikke være brugeligt, saa ved en Redaktør jo, hvad der er at gøre ved det.

Forleden sendte, jeg jo et Stykke til Bladet, hvori jeg meddelte nogei om Indre Missions Sommermøde i Fredericia, som jeg naaede at komme med til. Og jeg vil saa her fortsætte med at sige, at Indre Mission udfører i det hele et godt og omfattende Arbejde. Det er vel bekendt, at der er Missionærer i alle Egne af Landet. Og det, der fra Begyndelsen har fremkaldt og frembragt Indre Mission, er jo som man ved den aandelige Død, der rasede saa meget forfærdeligt for et halvt hundrede Aar tilbage. Men jeg tror ogsaa, det nu er almindelig forstaaet, at vi trænger ogsaa til en Indre Mission som Næring for det kristelige Liv. Jeg kan nu nævne Roskilde som et Eksempel og det kan saa godt være Eksempel for mange Steder. Her ved Domkirken har vi tre ret gode Præster, og Kirken er ogsaa fuld hver Søndag, skønt den rummer vist ved Lag 1000 Mennesker. Men man hører dog intet om, at der kommer Røre i Folk. Og saa er det sier som nok alle Vegne, at en stor Del af Kirkegængerne faar saa rystet det af dem, som de har hørt i Kirken, ved at søge til Driffe — og Danserabalder, hvad der her er en god Slump af. Og saa Præsterne — højkirkelige, som de er — ja de passer, hvad de skal som kirkelige Embedsmænd, saa der er vist ingen Grund til Klage saa vidt. Men set fra det aandelige Livs Stade kunde man nok ønske, at de gode Præster kom lidt mere i Berøring med Folk, end Tilfældet er. Men her kan saa de dygtige og troende hjælpe sig selv til Rette med at bøde paa det. Her i R. har vi som Regel Møde i vort Missionshus hver Søndag. Skriftevis er det Missionæren her eller andre, der fører Ordet. Det kan træffe, at Mødet tæller 100 Mennesker eller derover, og saa ved man, at det i det hele er kristne Venner, man samles med. Jeg har ofte i mit Liv tænkt paa disse Missions- og Vennemøder i Forbindelse med hvad der staar om Herren, at naar han havde talt til de store Skarer, saa tog han sine Disciple affides og forklarede sig nærmere for dem. Og Lignelsen kan vist ogsaa godt bruges. Lad os sige, at vi her i Domkirken har været en 8 a 10 Hundrede forsamlede en Søndag Formiddag, og naar vi saa gaar derudfra, saa er der Automobils og Baade i Fjorden til at føre Mængden til Lyststedene og andre Steder, hvor der findes alt, hvad Kødets Lyst begærer. Vi andre søger saa til Mis-Huset for at tales nærmere ved om de Ting, der hører Guds Rige til. Dette kan saa nok kaldes at komme affides med Herren. — O nu at blive ved Indre Mission, saa lad mig nævne en vis Virkemaade, som Missionen har taget op i den senere Tid. Der er blevet oprettet noget, der kaldes „Dansk Kirkefond." Det er en Virksomhed med en Komite som Leder, og dens Formand er at træde hjælpende til, hvor der kan gøres noget til en forbedret Præstebetjening. Men alt gøres i Mindelighed under den bestaaende Kirkeordning. Det kan f. Eks. være et Sted, hvor der skal en Kapellan ind, eller hvor man kan formaa en gammel udslidt Præst til at tage en Kapellan. Man ser saa at forhandle med vedkommende om at faa en Mand ind, som de levende Kirkefolk kan blive tilfredse med. Og træffer det saa, at den Mand, man ønsker, kan trænge til mere Løn end den, der følger med Embedet, saa hjælper Kirkefonden i saadant Tilfælde. Et andet Tilfælde kan være, at en kær Præst sidder i et Embede, hvor de alvorlige Folk gerne vil beholde ham, men han mener, han maa se at faa et Embede med større Indtægt for at klare sig. I saa Tilfælde ser saa Kirkefonden at skyde noget til Præstens Løn, for at faa ham til at blive, hvor han er. Og paa samme Maade arbejdes i andre lignende Tilfælde.

Og i denne Forbindelse kan det saa være paa sin Plads at oplyse, at der ad Lovens Vej er aabnet en Dør eller sat den paa Klem, om man vil, for saadanne, som ikke kan føle sig tilfredse ved den Præstebetjening, de har. Og det der ligger bagved den opladte Dør, er tydelig nok den Opfattelse hos de lovgivende Mænd, at en kongelig anfat Præst kan være saadan baade i Lære og Liv, at der kan ingen Tale være om at tiltale ham og endnu mindre at afsledige ham; men at han alligevel trods dette ikke kan øde den levende Part af Menigheden (Sognet) den aandelige Næring, som der trænges til. Og derfor er der saa lavet en Udvej for saadanne, som mener, at de bør have en anden Forkyndelse. Og her er nu ikke tænkt paa nogen særlig kirkelig Retning, hvad der nu heller ikke let kunde falde Lovgivere ind. Den aabne Dør bestaar i to Love, den ene lyder paa, at naar der i et Pastorat er 10 Familiefædre, som ønsker en anden Præst til at komme og holde Gudstjeneste nu og da, saa kan de forlange af Sognepræsten, at han skal lade den besøgende Præst faa Kirken at prædike i, selvfølgelig skal det saa være paa en Tid, da Sognepræsten ikke selv skal benytte den. Den anden Lov siger, at naar der i et Pastorat er 20 Familiefædre, som ønsker anden Betjening, saa maa de kalde og ansætte en bosiddende Præst ved Siden af Sognets Præst. Og denne kaldede Præst skal ogsaa have Ret til at benytte Sognekirken. Men det gælder jo begge disse Love, at de, der vil gøre Brug af dem, skal selv betale for den Betjening, de vil have. At dette er rimeligt og maa være en Selvfølge, det kan vist enhver forstaa. Men der ligger noget mere i det end det simpelthen rimelige. Der er nu først det, at det er Love, der er til at blive klog paa, saa de kan ikke fordrejes ved Prokuratorknib eller fine Ræveitreger, for at sige det rent ud. Og det har ikke lidt at sige; thi man ved jo altfor godt, at naar det gælder kirkeligt Mudder, lige meget fra hvilken Side det er kommen, saa ligger Fristelsen til at gøre Kunster, at hvidvaske sin egen Sag og sværte Modparten fort. Og saa er der ogsaa det ved de Love, som taler rent ud, og som det er Alvor med, at de skaar til, naar nogen handler imod dem eller vil løbe uden om dem. Et lille Træk kan vise, at naar man herhjemme vil gøre Brug af de ovennævnte bensonsfulde Kirkelove, saa har man at følge Lovens Bogstav eller ogsaa tage Skade for sin Egenraadighed.

En Sygeplejerske i et Pastorat her i Nærheden, en ivrig Tilhænger af Indre Mission, kom i Tanker om, at hun vilde se at faa en fremmed Præst til at komme engang imellem og holde Gudstjeneste i Kirken. Dette kunde der nu i og for sig ikke være noget at sige til, da vedkommende Sognepræst er tør og trættende. Hun havde hørt om den Lov om de 10 Familier, og den skulde saa benyttes. Men saa i Stedet for at gaa lige ud efter denne Lov, som var at faa 10 Familiefædre til at fremlægge et skriftligt Andragende om Tilladelse til at indkalde en fremmed Præst til at prædike saa og saa ofte i Sognekirken, saa mente denne Kvinde i sin noget egendommelige Ivrighed, at hun kunde godt nøjes med blot at spørge nogle enkelte, om de ikke kunde ønske at høre en fremmed Præst og saa vilde være med til at bære den Udgift, en saadan Betjening vilde medføre. Og ud fra det bestilte hun saa en Præst fra Københavnen til at komme en vis Søndag. Jeg traf sammen med hende lidt forud for dette, og hun meddelte mig da om hendes Plan. Jeg sagde da bestemt, at paa den Maade, hun tænkte at tage det, vilde det sikkert blive en slem en for hende selv, da det slet ikke var efter Lovens Ord, og saa for øvrigt var det heller ikke smukt eller hæderligt at spille et saadant Puds over for Sognepræsten. Og jeg sagde hende saa ogsaa, at hendes eget Navn var kun et Nul i den Forbindelse, da Loven kun nævner Familiefædre, og hun er ugift og uden eget Hjem. Nu, hun gik paa alligevel efter sit eget Hoved. Og den bestilte Præst kom saa ogsaa og fik Lov til at komme i Kirken for denne ene Gang, men saa var det ogsaa forbi. Sognepræsten betragtede den hele Affære for at være ulovlig, hvad han da ogsaa var fuldt berettiget til. Sagen fik saa et lille Efterspil. Hvor meget Præsten end følte sig fornærmet og ærkrænket, saa blev hans Frue endnu mere harmfuld. Og nu træffer det sig saadan, at hun er Formand i Bestyrelsen for den der eksisterende Sygeplejeforening. Og hun gaar uden videre hen og opsiger Sygeplejerske — og det var altsaa paa hvad man falder „graat Papir". Det faldt som et Lyn paa Sygeplejerske, men hun havde at tage imod det. Ja, saadan tager man det her i Danmark. Her laves Love, for at de skal lystres, hvad enten det saa er kirkelige eller verdslige Love. Og nu hvad Kirkelove og Kirkeordning angaar, saa er det kristne Lægfolk herhjemme — hvortil jeg nu regner mig selv — udmærket godt stillet. Vi kan snart faa alt, som vi vil have det, det vil sige, naar vi selv ofrer paa det, hvad det kræver. Foruden de overfor nævnte aabne Døre har vi jo de gamle kendte Udveje at løse Sognebaand og danne Valgmenigheder. Og saa er der det store Gode ved at benytte sig af dette eller hint, at man er slet ikke fristet til eller har nogen Lejlighed til at lave Sammenrottelse med den vantro Flok, og har heller ingen Anledning til at gøre dem nogen Fortræd. Og har man set lidt til, hvilket laaddent og raaddent Skuespil der kan blive lavet, naar „de hellige" og de saakaldte Verdens Børn skal slaa sig sammen for at skabe Kirkepolitik, saa kan man kun glæde sig over, at herhjemme har Lovene vinket af for alle den Slags Hundekunster. Nu saadan kan man se paa det fra den rent menneskelige Side; men det siger endnu mere at se det fra den aandelige Side. Som Kristne skulde vi jo gaa fremad til Mands Modenhed og Kristi Fyldes voksne Alder, men den Fremgang gaar ikke gennem Ledtog med denne Verdens Børn. Og slaar man sig sammen med dem for at føre en og anden Krig igennem, saa bliver det til en slem smudsig Frase at tale om at „lægge Skel", den Slags Snak bliver saa for meget forslidt og meningsløs. Bedst er det, at man i Livet kan sætte Skel, og saa behøver man ikke at snakke saa meget om det. Og som i en samlet Sum vil jeg sige, at jeg synes, det er nok saa godt, at vi kristelige Lægfolk herhjemme er helt afskaaret fra at spille raadden Kirkepolitik, at splitte noget ad, ja fri for alle smudsige Spekulationer. Vi ved paa Forhaand, at vi kan ikke jage nogen Præst paa Døren, og at vi heller ikke kan jage den store Flok nogen Steder. Og vi slaar os saa til Ro med at leve et roligt og stille Liv i al Gudfrygtighed. Og det er da saa ogsaa, hvad der er os og alle andre bedst. Og vi har jo heller ikke andet med kirkelige Modstandere at bestille end det, om vi kunde vinde dem for Herren. Menneskelig talt er der her i Verden jo Plads nok til os allesammen, saa vi behøver ikke at sparke hinanden eller gøre hinanden noget andet slemt.

Saa lige at nævne Krigen. Ja den faar vi jo alle Vegne nok at høre om. Herhjemme lyder nu alle Slags Røster, ofte fra forskellige Synspunkter. Nogen er helt oppe ved Syvsjernen med deres Syner. De spaar, at oven paa det store Menneskeslagteri vil der saa komme en „Guldentid", da Fønixfuglen vil opstaa af Asken i sin fulde Pragt. Andre er bange for, at Tyskerne nu vil erobre det halve Europa og saa til sidst tage Danmark med. Og saa vil vi, siger de, blive lavet om til Tyskere. Og sker det, ja saa gaar Danmark ud af Tilværelsen og det danske Sprog samme Vej. Vi herhjemme tvinges saa til at blive Tyske og snakke Tysk. Og vore Landsmænd i Amerika vil jo efter alt snart faa udfolgt deres Dankbed derovre. Og saa vil vi være færdige som Danske allesammen. Nu vel, Mennesker spaar, Gud raader. De fleste herhjemme lader vist ogsaa dem profetere, der har Lyst til det. Her er ogsaa nok at tænke paa foruden det. Der er f. Eks. den slemme Dyrtid. Vi maa saaledes betale en 36 Cts. (1 Kr. 30 a 40 Øre) for et Pund Smør, et Pund Flæsk en 25 Cts. og alt andet i Forhold. Smør maa saa Smaafolk — mig selv iberegnet — se bort fra. Vi hjælper os med Margarine-Smør, lidt over halv saa dyrt som Smør.

Venlig Hilsen til alle gode Venner.

J. Pedersen, Danmark.

AN IRRIGATED FARM for Little More Than the Asking

U. S. Government public sale at Shoshone Agency, Fort Washakie, Wyo., Nov. 2., 1914. Approximately 13,000 acres of irrigable lands, suitable for grazing, alfalfa and diversified farming.

Full information on application to Ticket Agents, Chicago & North Western Ry.

Fabrikeret af **Resisto Veal**, det nye Læder, som modstaar Jordens Alkali og Staldens Amonia.

Mayer

HONORBILT
ARBEIDS SKO

Taaler det haardeste Slid, men er ikke svære eller klodsede. Resisto Overlæder, dobbelt stukne, svære egegarvede Saaler — solide Bagkapper — dobbelt Læder Taa — den stærkeste Læder Kombination i Arbeidssko.

GIV AGT—Se altid efter Navnet Mayer og Forretningsmærket paa Saalen. Kan Deres Handlende ikke forsyne Dem, tilskriv os.

Vi fabrikerer Mayer Honorbilt Sko i alle Moder for Mænd, Kvinder og Børn; Dry Sox Regnveirssko; Yerma Cushion Sko, Martha Washington Comfort Sko.

F. Mayer Boot & Shoe Co., Milwaukee

Elk Horn Højskole

afholder sit Vinterkursus fra 1. December til 1. Marts. Undervisning i almindelige Skolefag; Musik og Sang; Engelsk for Nykommere; Gymnastik.

20 Dollars maanedlig for Kost, Logis og Undervisning. Nærmere Oplysninger gives gerne af Forstanderen.

C. C. KLOTH,
Elk Horn, Iowa.

Har De set

Vort nye Amerikansk-Skandinaviske Flagkort?

En aldeles ny Ide til Brevkort — det amerikanske og de 3 nordiske Landes Flag samt et Prospekt fra hvert Land. Udført som Farvelithografi. Paatrykt hvert Kort er første Vers af de respektive Landes Nationalsange — Dansk: „Der er et yndigt Land", Amerikansk: „My Country 'tis of Thee" o. s. v. Kan faas forteret eller et enkelt Lands særskilt efter Ønske.

Prisen er 25 Cts. per Dusin. 5 Dusin for $1.00.

En ypperlig Artikel for Forhandlere og Agenter. Stor Rabat opnaas ved Partikøb. Prøve frit paa Forlangende.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

10c.
CANDY HEADQUARTERS
is at the
BLAIR RACKET STORE

Dana College Students are invited to make our store their Headquarters while down.

We have a full line of School Supplies Also many items that are needful in a Students room.

A big Line of Hosiery for Men and Women

Just received
WALLACE MEMORIAL EDITION
Ben Hur

A fine new edition of this great book in substantial cloth cover with illustrations of the principal events of the story on fly leaves and cover. With portrait of Author. 560 pages. Full library size. Clear print. Our price now only 75 cents postpaid.

Danish Luth. Publ. House.
Blair, Nebr.